

ifjúsági híradó

VIII. évfolyam 2. szám

A Pécsi Szikra Nyomda tömegszervezeteinek híradója

1980. október

Tanácskozott a kongresszus

Két napon keresztül tanácskozott szakszervezetünk XLI. kongresszusa, a Budapesti Pártbizottság Oktatási Igazgatóságán, 1980. október 18. és 19-én. Részt vett a kongresszus munkájában Győri Imre, az MSZMP KB osztályvezetője, Timmer József, a SZOT titkára, Sárosi Sándorné könnyűipari miniszterhelyettes, Bajnok Zsolt államtitkár, a Minisztertanács Tájékoztatási Hivatalának elnöke. Szőlősi Ernő megnyitója után Lux János, szakszervezetünk főtitkára méltatta a XL. kongresszus óta eltelt időszak eredményeit. A nyomda- és a papíripar, valamint a sajtó dolgozói lelkes munkával segítették az V. ötéves terv végrehajtását. Szakszervezetünk alkotó módon vett részt a gazdasági termelőmunkában és a megtermelt javak elosztásában. Képviseletük tagságunk érdekeit. Megkülönböztetett figyelemmel kísérte a nyomdaipar fejlesztését és a fejlesztésből adódó gondokat. Kritikusan állapította meg, hogy az ipari tanulók képzési színvonala és technikai elmaradottsága nem tud lépést tartani a nyomdaipar fejlődésével.

Az újítómozgalom helyzetéről többen is szóltak. Birálták a rossz érdekeltégi rendszert és a beralapra történő kifizetést. Javasolták a kongresszusok, vegye ajánlásai közé a mozgalom ösztönző rendszerének felülvizsgálatát.

A kongresszus a második nap vitája után megválasztotta a 65 tagú központi vezetőséget és a 7 tagú számvizsgáló bizottságot, valamint a magyar szakszervezetek XXIV. kongresszusra a küldötteket.

A központi vezetőség megválasztotta Lux János főtitkárt, Hárai Tibor titkárt, Réti Pálné titkárt, Kéri László elnököt, Szőlősi Ernő tiszteletbeli elnököt.

A választás folyamán alapszervezetünket is nagy megtisztetés érte, a kongresszus a központi vezetőség soraiba választotta Mikus Emese gépszédőt, vállalatunk dolgozóját.

Az elkövetkező munkához kívánunk a megválasztottaknak sok sikert és erőt, egészséget.

Szakszervezeti választás

Bizalom öt évre

Legnagyobb tömegszervezetünk a szakszervezet is megtartotta választói értekezletét. Május 21-én a vállalat éttermében az újonnan választott bizalmiak, illetve főbizalmiak beadták voksukat az új tisztségviselőkre, akik öt évig látják el funkciójukat. A tanácskozáson megjelent *Bárdos Csaba*, a Nyomda-, a Papíripar Sajtó Szakszervezetének központi vezetőségi tagja, *Bársony András* szakszervezetünk munkatársa, *dr. Temesvári Tibor*, az SZMT szociálpolitikai osztályvezetője, *Szendrői György* igazgató és *Spárér Ödön* párttitkár.

Békési Kelemenné elnöki bevezetője után *Molnár György* szb-titkár szóbeli kiegészítést fűzött az előzőleg kiadott írásbeli beszámolóhoz, mely a szakszervezeti bizottság öt éves munkájáról szólt. Az 1976 őszén történt átköltözés óta vállalatunk jelentős fejlődést ért el. Evi termelési értékünk a rekonstrukció évében 1977-ben 155 millió Ft volt, míg 1979-ben közel 192 millió Ft-ra emelkedett. Bár a nyereség az 1977. évi 12 millió Ft-ról 1979-ben 20 millió Ft-ra nőtt, az elmúlt két esztendőben mégsem tudtunk nyereségrészesedést fizetni. Jelentős eredménynek tekinthetjük a tan-
könyvversenyben elért első he-

lyezéseket, valamint az Ady és József Attila centenáriuma készült verseskötetek magas színvonalú elkészítését.

A választási ciklus alatt vállalatunknál az üzemi demokrácia érvényesült, a fórumok működése fokozatosan javult. A dolgozók mindinkább megértik, hogy az üzemi demokrácia lényege a vezetésben való aktív részvétel, a tulajdonosi jog gyakorlása. Itt kell megemlíteni azt, hogy a SZOT határozata értelmében megszűnik a VSZT és helyette annak minden jogkörét és hatáskörét a bizalmiak és főbizalmiak, valamint a szakszervezeti bizottság együttes ülése veszi át. Ez a szervezeti változás megszüntet egy közbeiktatott szerv működését és az új testület közvetlenül képviselheti a dolgozók érdekeit a vállalati és népgazdasági érdekek figyelembevételével. A tartalmas munka érdekében nagy jelentősége van annak, hogy a bizalmiak a testületi ülés előtt konzultáljanak a bizalmi csoporttal és a közös véleményt kialakítva, azt a testületi ülésen képviseljék.

Foglalkozott a beszámoló a szervezettséggel, mely az elmúlt öt évben romlott és a jelenlegi 92%-kal a nyomdaipari átlag alatt vagyunk. Különösen

szembetűnő a tmk (67%-os), az egyéb fizikai (82%) formaelőkészítő, íves nyomógépterem (86%) és az ofszet rotációs gépterem (92%) szakszervezeti tagjainak alacsony létszáma.

Molnár György szóbeli kiegészítője után *Máté István*, a számvetési bizottság elnöke ismertette a számvizsgáló bizottság elmúlt öt éves munkáját. A beszámoló elhangzása után kellett volna következnie a vitának, de ez elmaradt. Csak *Balás Ferenc*, *Szendrői György*, *Spárér Ödön* és *Bárdos Csaba* szólt hozzá a napirendi pontokhoz. Az újonnan választott bizalmiak és főbizalmiak közül senki sem emelkedett szólásra... A szakszervezeti bizottság és a számvizsgáló bizottság beszámolóját a testület egyhangúlag elfogadta.

Ezután került sor az új tisztségviselők megválasztására. A titkos szavazás után a szakszervezeti bizottság elnöke *Lovás György*, titkára *Molnár György*, a gazdasági felelős *Szijjártó Béláné*, a társadalmi munkavédelmi felügyelő *Várszegi Ferenc*, a sport- és kultúrfelelős *Ropoli Zoltán*, a nő- és ifjúsági felelős *Garzó Ferencné*, a társadalombiztosítási tanács elnöke *Folbert Károlyné*, a bérfelélős *Nagy Csaba*, a termelési és újítási felelős *Móro Imre* lett.

A számvizsgáló bizottság elnökének *Máté Istvánt*, tagjainak *Oláh Ferencet* és *Dallos Erzsébetet*, kongresszusi küldötteknek *Molnár Györgyöt* és *Várszegi Ferencet*, szmt-küldötteknek *Szabó Ferencné*, és *Molnár Györgyöt* választották meg.

Ezen a választói értekezleten került sor az új rendelkezéseknek megfelelően a munkaügyi döntőbizottság megválasztására is. A testület egyhangú szavazata értelmében az MDB elnöke *Keller József*, elnökhelyettesei *Ugryai János* és *Bodó Miklós*, tagjai *Zsitkovszky István*, *Mozsgai Róbert*, *Szabó Ferencné* és *Erdősi Jánosné* lettek.

Molnár György szb-titkár ismerteti a beszámolót

Simon Béla

Felejthetetlen élmény volt

Lvov, Kijev, Moszkva

Elkongatták az éjfél. Felhúzták az ablakokat. A vonat kerekei megcsikordultak, a szerelvény meglódlott az éjszakába. S a vonaton ültünk mindnyájan, akik az ötkarikás játékokra utaztunk ki Moszkvába. A szívünk pár kilométer után újra a régi ritmust verte. Fáradtak voltunk, s álmosak. A kényelmes hálófülkében hamar elszenderegünk.

ORSZÁGHATÁR. Udvarias és gyors vámvizsgálat. A paradicsomot és a paprikát nem vihetjük át a határon. Mindenki paprikát evett paprikával. Tíz napig rá sem tudtunk volna nézni, igaz, nem is láttunk.

CSOP. A szerelvény alá szélesebb tengelyt tolnak, szinte észrevétlenül. Mehetünk. Irány a Kárpátok. A Kárpátok, mely még ma is olyan lenyűgöző, mint őseink idejében. A fű zöld, az ég kékebb, s a felhők között visz a sín bennünket. A villanyvonat előtt nincs akadály. Szorgalmasan fogynak a kilométerek, s a fényképezőgépben a Forte-filmek.

Lassan délután 3 óra lesz. Vezetőnk szól, hogy kezdjünk pakolni. Mi leszállunk. Voltak, akik rögtön Moszkvába mentek.

LVOV, VASÚTÁLLOMÁS. Hatalmas zápor, felhőszakadás. A busz néhány helyen beázik, de gyorsan a szállásra érünk. Pakolás, vacsora, mosdás, s vége az első napnak. Hosszú volt, de szép. Reggel. Városnézés. Lvov 600 000 lakosú város. Régi város. Hányatott sora volt, s ez meg is látszik rajta. Hol lengyel, hol osztrák—magyar, hol ukrán, s végül Szovjet-országhoz tartozott, s tartozik ma is.

Lassan megszokjuk a különleges szagot, ami körülvesz

minket. Furcsa. Az autósok, s a gyalogosok furcsa módon értelmezik a KRESZ-t. A bátrabb hamarabb célba ér. Mi még nem tartunk itt. Irány a műszaki áruház. Villanyborotvát szinte mindenki vesz. Én vagyok, aki kilógok a sorból. Szakállam van. Délután a hősök emlékművét néztük meg. Ebben a városban is, mint a Szovjetunióban bárhol, nagy tisztelet övezi azok emlékét, akik az orosz földért és a szabadságért estek el.

Ma már többen ebédelnek. Belejönnek majd mindannyian. Múzeumok, képtárak következtek. Az utolsó nap megtekintettük a lembergi kisvasutat. Út-törővasút. A hősök mellett a gyerekeket szeretik és tisztelik legjobban. Két és fél napot töltöttünk el Pécs testvérvárosában. Este felszálltunk a vonatra, és azzal a megnyugtató érzéssel hajtottuk álomra a fejünket, hogy reggelre Ukrajna fővárosába, Kijevbe érkezünk. S a vonat monoton kattogása mindenkit álomba döntött.

KIJEV. Gyönyörű város. Ukrajna gyöngyszeme. Büszkék is nagyon az ukránok fővárosukra. Volt idő, mikor egész Oroszország fővárosa is volt. De ez már a múlté. A sugárúton szinte nem is látunk át egyik oldalról a másikra. Hatalmas nyüzsgés, pezsgő élet. 2 200 000 lakos. A város ötletesen vegyíti a régit az újjal. Az első pillanatban nem is tudtuk befogadni, amit láttunk.

„Druzsba” szálló. A nevében is jelzi, hogy itt barátságot kap az utazó. Ebéd előtt városnézés. Dnyeper. Rió de Janeiro után a legjobb levegőjű város. Fát nem vágnak ki, csak ültet-

nek. Felépült a Dnyeper szigetén egy lakónegyed, hogy úgy kellett a termőföldet odaszállítani, mivel csak homok volt, semmi más. És most 200 000 ember él szinte az erdővel egyenértékű levegőjű lakónegyedben. Egyszerre épült az óvoda, a bölcsőde, a mozi, a színház, az üzletek a lakóházakkal. Így is lehet.

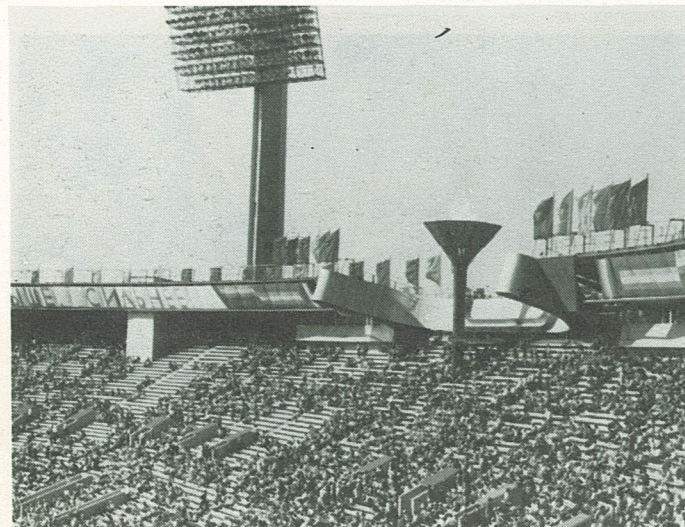
A város tele van műemlékekkel, görög-keleti, hagymakupolás templomokkal.

Az ebédet már mindenki meg teszi. Megszoktuk az orosz konyhát. Ízletes is. Különbuzsunk, ami Ikarus volt, bevitt bennünket a város központjába. A „fő” utca nem hosszú, 1,7 km hosszú, de itt minden megtalálható, ami egy világvárosra jellemző. A parkokban fiatalok s öregek pihennek, s beszélgetnek.

Szófia székesegyház. A világ egyik leghíresebb ikongyűjteménye. Pravosláv korai ikonok. Egy Rubljov ikont is itt őriznek.

Éjszaka. Az élet nem áll meg. A színes lámpákkal kivilágított utcákon, s tereken nem csapjan a tömeg. Az éjjel-nappal közterekben nincs egy perc pihenő. Mindenhol rend és tisztaság. Büszkék az ukránok. Saját himnuszuk, lobogójuk van.

Lassan egy hét eltelt, de olimpiáról alig tudunk valamit. Olimpia nincs, de van viszont felejthetetlen barlangkolostor. Szerzetesek vajták ki maguknak a hegybe, a föld alá. Később temető. Érdekes, hogy a halottak nem oszlottak el, mivel a testükben lévő vizet a homokkő kiszívta, s így saját magukat mumifikálták.

Délután a hősök emlékművénél félóránként váltották egymást a pionírok, mozdulatlan vigyázzállásban. És ez így megy nap mint nap, óráról órára. Csodálatos áhítat. Némák maradtunk.

A világ második leggyorsabb expresszvonatával, a „Kék Nyíl”-l 12 óra alatt Moszkvába érkezünk.

XXII. NYÁRI OLIMPIAI JÁTÉKOK. Igazából csak a huszadik, mert Budapesten az első, Londonban a második világháború miatt maradt el egy-egy újkori olimpia.

10 000 000 ember. Egész Magyarország. Bámulatos.

Lenin-stadion. 100 000 ember tombol. Atlétikai döntő. A látvány lenyűgöző, de mindenre felhőt borít Németh és Parragi kiesése. Ezen a napon nincs magyar döntős. Mellettünk a lengyelek tombolnak. Szinte minden számban érdekelték.

Ovett nyeri az 1500 méteres futást. Az olimpiai himnusz lehalkul. A brit turisták önfelédten éneklék hazájuk himnuszát. Az egész stadionon jóleső érzés fut át.

Bizakodunk, talán majd holnap lesz magyar döntős. De nem, nem volt egy szem magyar sem, aki a sportok királynőjének döntőjébe verekedte volna magát. Kárpótol valamegyet, hogy szemünk előtt dőltek a régi olimpiai és világcúcsok. Leírni képtelen vagyok, mindent látni kellett, ott lélegezni, egy levegőt szívni. És végre egy magyar érem. Igaz, nem atlétikában. Óriási küzdelemben Oszvár András, a fiatal magyar cselgáncsozó bronzérmert szerzett. Lengtűk a magyar zászlót, egy magyar versenyzőt buzdítottunk egész a dobogóig. Nagyszerű érzés.

És eljött a zárőnnepély. Este nyolckor megszólaltak a fanfárok, s megkezdődött a közel kétórás, olyan színpompás előadás, amilyent talán soha az életben nem láthatok többet. Mindenkit lenyűgözött.

KÉSZÜLŐDÉS. A repülő felemelkedik, a gomrunk is. S fentről, mint a sasok, búcsút inthetünk ennek a gyönyörű országnak.

Köszönetet mondok mindazoknak, akik lehetővé tették, hogy ezen a színpompás olimpiai játékokon részt vehettem.

Kitüntetések

Adminisztrációs okok miatt kimaradtak áprilisi számunkból a külső kötészet és mohácsi telepünk kiváló dolgozói.

Elnézésüket kérjük és pótoljuk a mulasztásunkat.

KIVÁLÓ DOLGOZÓK

Külső kötészet:

Garamszegi Gyuláné könyvkötő, Károlyi Istvánné könyvkötő, Varga István köszörűs.

Mohácsi telep:

Appl Jánosné szedő, Fricska József gépmester.

1980. május 1-én „Kiváló munkáért” Könyvüipari Miniszteri kitüntetésben részesültek:

Békési Kelemenné üzemegységvezető kötészet II., Nagy Sándorné betanított könyvkötő, kötészet II., Kovács László gépszedő, Szabó József kötészeti csoportvezető, kötészet I.

Építkezők figyelmébe!

A Városi Tanács a magán-erős lakásépítés fokozottabb támogatása érdekében a lakóépületek bontási anyagát kedvezményesen – *kikiáltási áron* – a jogerős építési engedéllyel rendelkező vállalati dolgozók, mint építetők részére kívánja biztosítani.

A bontási munkákat határidőre el kell végezni, hogy a terület beruházási célra rendelkezésre álljon.

Kérjük dolgozó társainkat, hogy bővebb felvilágosítás ügyben keressék fel Spárer Odön igazgatási osztályvezető elvtársat.

Egyéb építési célokra (melléképületek, garázs, présház) árverésen juttatunk szanált házat az állampolgároknak.

Köszöntjük a véradókat

A Vöröskereszt szervezésében a Megyei Véradóállomás vállalatunknál 1980. október 13-án tartott véradónapot. A röpgyűléseken ismertetésre került a véradás életmentő célja. A vöröskeresztes alapszervezetünk vezetősége, a KISZ tisztségviselők, valamint a szakszervezeti bizalmiak kimagasló szervező munkája során vállalatunk dolgozói közül 119-en 48 liter vért adtak.

Ezúton is szeretnénk kifejezni köszönetünket és elismerésünket a véradóknak, akik lehetővé tették, hogy a vér és vérből készült gyógyszerek segítségével sok ember életének megmentéséhez hozzájárultak.

Nemeth Antalné elvtársnő Lux János szakszervezeti főtitkártól átveszi a „Szakszervezeti munkáért” kitüntetés ezüst fokozatát

Megalakult a nyugdíjasbizottság

Október 16-án rendezte meg vállalatunk szakszervezeti bizottsága a nyugdíjnapot.

A nyugdíjas-találkozót megelőzően alakult meg a nyugdíjasbizottság, melynek feladatai közé tartozik az eleve-nebb kapcsolattartás nyugdíjasaink és a vállalat között.

Szendrói György igazgató tájékoztatta nyugdíjasainkat vállalatunk helyzetéről, fejlesztési terveiről. A rövid, közvetlen hangvételű tájékoztató után jutalmakat adott át azoknak a nyugdíjasoknak, akik évi 400 órát dolgoznak a nyugdíj mellett.

Ugyancsak itt kerültek átadásra a 20, 30 és 40 éves

törzsgárdatagságot elismerő oklevelek és jutalmak.

Molnár György szb-titkár ismertette a nyugdíjasbizottsággal kapcsolatos elképzeléseket. Javaslatot tett a nyugdíjasbizottság összetételére, amit a jelenlevő mintegy nyolcvan nyugdíjas elfogadott. A bizottság tagjai: Tíglman József, Balás Ferenc, Borsy Károly, Székelyi Gyuláné, Nemeth Antalné és Kovács József.

A hivatalos napirend után kötetlen programmal folytatódott a nyugdíjnap, jó hangulatban töltötték el a délutánt.

Lesz-e új vállalati üdülőnk?

A Városi Tanács az érdekeltekkel felülvizsgálta a szanálás körül kialakult helyzetet. Újra szabályozták az értékesítés és a bontás körülményeit. Ezáltal lehetővé tették, hogy vállalatok, társadalmi szervezetek, közösségi létesítmények megvalósítására térítésmentesen jussanak szanálendő épületekhez és ezáltal építőanyaghoz.

Mint mindenki előtt köztudott, alsó-bélatelepi üdülőnk állaga leromlott és már régóta felújításra vár. A rendelkezésünkre álló anyagiak egy új építkezéshez nem nyújtanak kellő fede-

zetet. Ezen rendelet és a társadalmi összefogás lehetővé tenné, hogy rövid időn belül egy új, korszerű vállalati üdülőt tudjunk létrehozni.

Szanálási igénybejelentésünket csak a dolgozók vállalásainak tudatában tehetjük meg. Ezért arra kérjük a vállalat valamennyi dolgozóját, hogy társadalmi munkával segítsék az épületek bontását. Ez ügyben vállalatunk valamennyi dolgozóját a bizalmiak meg fogják keresni és a felajánlásokat időben össze fogjuk írni.

FELHÍVÁS

Az Ifjúsági Híradó szerkesztősége felhívással fordul a vállalat azon dolgozóihhoz, akik szeretnek rajzolni, karikatúrát készíteni, fényképezni. Kérjük, hogy alkotásaikat juttassák el a szerkesztőséghez. A legjobb rajzokat, grafikákat, fotókat szeretnénk mindenki számára megismertetni azzal, hogy megjelentetjük az Ifjúsági Híradóban.

Szombat esti harminchét kettő

Gyere ám el! Nyújtotta át a meghívót a KISZ-titkár. Magyarátul hozzáfűzte, hogy az idősebb korosztályt is meghívjuk. Hát ilyen kedves meghívásnak nem tudok ellenállni! Kérdezgettem is az idősebb korosztályt jössz? Ah, ne hülyéskedj... ugyan, tinek közé... és hasonló válaszokat kaptam. Na de egy jött, így nem mentem egyedül. Megbeszéltek, hogy egy kicsit később megyünk.

Hét óra körül amikor beléptem az ebédlőbe szólt a zene, színes villanykörték lógtak a keverőasztal fölé.

A 3 csapat 3 asztalnál ült. Az asztalon kóla, sütemény, a büfében zsiros és vajás kenyér. Szesz sehol. A külső kötészet csapata nem tudott eljönni. Azonnal elém tolták a szellemi totót, amit a korrektorok nagyon lelkesen és ügyesen állítottak össze. Gyorsan kitöltöttem mert izgalmas és érdekes játék következett. A lufiborotvá. lást a 3-as csapat nyerte, utána zsiroskenyérévés időre, majd kólaivás következett. A nyertes csapat egy-egy doboz süteményt kapott.

Még sok ügyes játékot kitáldáltak. Aztán a fiú az asztalnál bekapcsolta a lemezjátékot, szólt a zene. Szólt a fenét! Mint a diszkóban! Táncoltunk. Hát bizony a KISZ-titkárnak több ízben végig kellett menni a termen „gyertek már táncolni”, a lányok még csak-csak de a fiúk! Vagy szégyenlősek, vagy csak a diszkóban, koncerten tudnak föloldódni. Nem tudom, de ez még nem az igazi, kezdetnek ugyan nem rossz, talán többször meg kéne próbálni!

B. G.

Érdekes sajtóhibák

Magyar Nemzet, 1940. március 1-i számában megjelent hirdetésben: „Harminc évnél nem idősebb, perfekt méregképes könyvelőt keres előkelő budapesti iparvállalat.”

A Dunántúli Napló sem mentes az érdekesebb sajtóhibáktól. Bizonyíték erre az 1975. május 23-i szám, melyben a sportoldalon a következő címet olvashattuk: „A legmagasabb osztályban nem a legjobb labdarúgók szerepelnek (labdarúgók) helyett.”

A Dunántúli Napló 1971. december 18-i számának egyik hirdetéséből megtudhattuk, hogy a legelőnyösebb autósifont vásárolni a Regös utcai műanyagboltban (műanyagbolt) helyett).

Antalovics Istvánné

1960-ban jelentkezett vállalatunknál könyvkötő ipari tanulóként. A szakmunkás-bizonyítvány megszerzése után a könyvkötészet valamennyi területén dolgozott az eltelt húsz év alatt. Jelenleg a kötészeti I. üzemszobában dolgozik mint csoportvezető. Jó munkája elismeréséül ebben az évben a vállalat kiváló dolgozója kitüntetésben részesült.

Bán Istvánné

Húsz évvel ezelőtt került vállalatunkhoz könyvkötő ipari tanulóként. A sikeres szakmunkásvizsga után a kikészítő komplex brigádként került. Leleltetéses, jó munkája elismeréséül többször részesült pénzzutalomban, 1972-ben a vállalat kiváló dolgozója lett. Jelenleg a kötészeti II. üzemszobában csoportvezető.

Benedek Lajosné

1967-ben került ismét a vállalatunkhoz, ugyanis előzőleg már tíz évet dolgozott a gépteremben mint berakónő. Jelenleg mint betonított könyvkötő dolgozik a kötészeti I. üzemszobában. Jó munkája elismeréséül többször részesült különböző összegű pénzzutalomban, és ebben az évben a vállalat kiváló dolgozója kitüntetésben.

Balla Lajos

1968-ban áthelyezéssel került vállalatunkhoz mint közműves szakmunkás. Előző munkahelyén, a Pécsi Építő és Tatarozó Vállalatnál művezetői munkakörben dolgozott. Többször részesült pénzzutalomban. Eredményes munkájával nagyban hozzájárult a vállalati üdülő állagmegóvásához. 1973-ban Kiváló Dolgozó kitüntést kapott.

Bucsi Lászlóné

1978-ban áthelyezéssel került vállalatunkhoz. Előző munkahelye a Dél-dunántúli Áramszolgáltató Vállalat volt. Vállalatunknál mint munkaügyi eladó végzi munkáját. A felsőfokú munkaügyi szakképzés vizsgát 1980-ban eredménnyel letette. Törzsgárdatagságának kezdete, 1960.

Horváth Gézáné

1960-ban fiatal korú kötészeti kisegítőként került vállalatunkhoz. Betonított könyvkötőként dolgozik a kötészeti II. üzemszobában. Tagja a Március 8. szocialista brigádnak, akik az elmúlt években kiemelkedő munkasikereket értek el. Ennek elismeréséül többször részesült különböző összegű pénzzutalomban.

Obert Jánosné

Két évtizede dolgozik vállalatunknál. Kezdetben mint kötészeti kisegítő, jelenleg a kötészeti II. üzemszobában a fűzőgépen dolgozik. Munkáját kifogástalanul végzi, amit bizonyít, hogy többször részesült különböző összegű anyagi elismerésben.

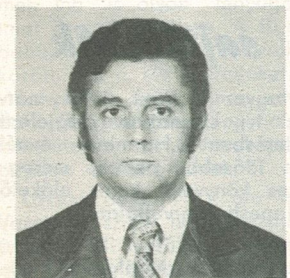

Kolarics Sándorné

Húsz évvel ezelőtt fiatal korúként kezdett dolgozni vállalatunknál mint berakónő. Az ofszet technológiára való áttéréssel egyidőben — közel tíz éve — önállóan dolgozik mint gépkezelő, íves ofszet kisgépen. Jó munkája elismeréséül többször részesült pénzzutalomban. 1978-ban a vállalat kiváló dolgozója lett.

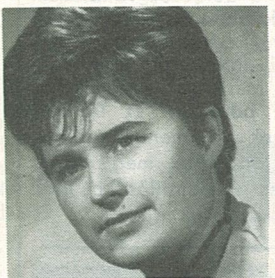

KEDVES, évről évre ismétlődő munkában és alappillérei a Szikra nap mint nap elindulnak otthonuk sok-sok feladata. Teszik a maguk nagy feladatok sikeres, maradéktalanul nem őrzi márványtábla a falon, a termékekben.

Szilasi Endre

Magasnyomó gépmesternek jelentkezett 1960-ban vállalatunknál. A sikeres szakmunkásvizsga után valamennyi magasnyomó gépen dolgozott. Jelenleg a Heidelbergi gyorsajton dolgozik. Jó munkájáért többször részesült pénzzutalomban. Alapító és aktív tagja a vállalati tűzoltószakasznak.

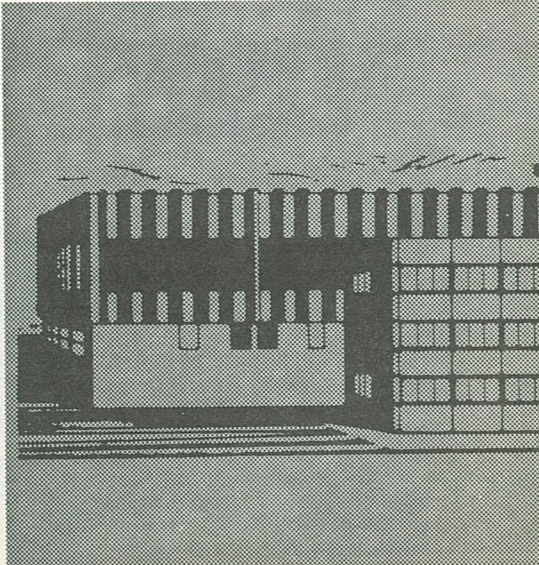
Szabó Lászlóné

1960-ban került a vállalatunkhoz kézszerző ipari tanulóként. A szakmunkás-bizonyítvány megszerzése után a szedőteremben dolgozott, majd hosszú időn át a FOK üzemi adminisztrátora. Jelenleg bérelszámolóként végzi munkáját. Jó munkája elismeréséül többször részesült pénzzutalomban.

Tóth Sándorné

1960 óta dolgozója vállalatunknak. Előzőleg a Villányi Állami Gazdaságnál vállalt munkát. Jelenleg a kötészeti I. üzemszobában betonított könyvkötőként végzi munkáját. Szorgalmas munkájáért többször részesült anyagi elismerésben, 1977-ben pedig a vállalat kiváló dolgozója kitüntetésben.

Ési Kelemenné

Folbert Károlyné

Heith Bernátné

Hegedüs Jánosné

Hügel László

1960 óta dolgozója vállalatunknak, a kötészet II. megosztás vezetője. Sikeres munkásságát fémleli, hogy a többszöri váltást kiváló dolgozója kiemelés mellett tulajdonosa egy Könnyűipar Kiváló dolgozója kitüntetést is. 1976-ban Engel János díjában, 1980-ban pedig miniszteri kitüntetés részesült.

1960 óta van folyamatos munkaviszonya vállalatunknál, de ezt megelőzően már több évet dolgozott kisebb-nagyobb megszaktításokkal, mint gépterem-berakónő. Lelkiismeretes, jó munkájáért többször részesült pénzzutalomban, két alkalommal pedig a Vállalat Kiváló Dolgozója kitüntetésben. Jelenleg anyagátvevő a gépteremben.

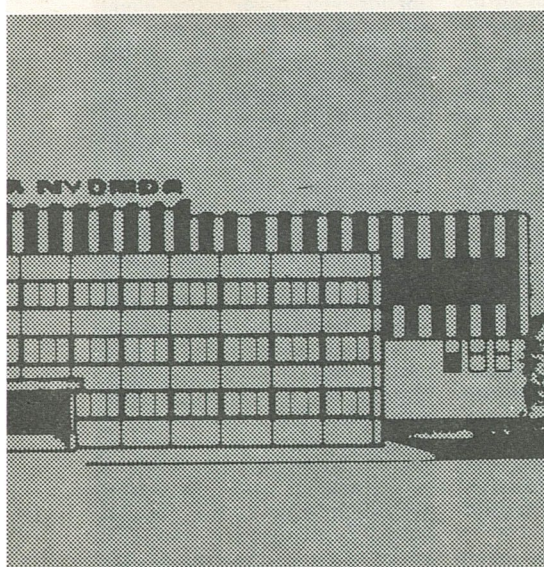
Húsz évvel ezelőtt lépett át először a nyomda küszöbét, hogy a könyvkötészeti szakmát megtanulja. A sikeres szakmunkásvizsga után a könyvkötészet valamennyi területén dolgozott. Szorgalmas munkájával kiérdemelte a kollektíva megbecsülését. Több esetben részesült pénzzutalomban.

1960-ban vették fel a kötészetbe, mint kisegítő munkást. A kötészet I. üzemszabójában, a ragasztó-kötő gépen dolgozik a legtöbbit. Továbbtanul a dolgozók esti középiskolájában. Jó munkájáért többször részesült különböző összegű pénzzutalomban. Munkáját példamutatóan végzi.

Egy nyomdász-dinasztia legifjabb tagjaként 1960-ban került a nyomdába. Edesapjától és a bátyától eltérően ő a kéziszedő szakmát választotta. Szakmai ismereteit előbb a könyvtördelelnél, majd közel öt éve az újság tördelelnél kamatoztatja. Jó munkájáért többször részesült különböző összegű pénzzutalomban.

Yürüs tagjaink

omány vállalatunknál köszönteni kik évtizedeket töltenek folyamatos nda termelési bázisának. Húsz éve rja őket a nyomda ezernyi gondja, rgos munkájukkal hozzájárulnak a végzéséhez. Munkájukat, tettüket vényű marad az a szép nyomda-

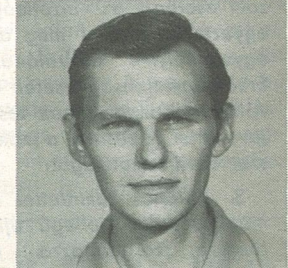
Treiber Ferencné

1963-ban áthelyezéssel került vállalatunkhoz. Előző munkahelye a Pécsi Sütiipari Vállalat volt. Elvégezte a távbeszélő alközpontkezelői tanfolyamot. Jelenleg is telefonközpontkezelői munkakörben dolgozik. Jó munkája elismerésül többször részesült pénzzutalomban. 1978-ban a vállalat kiváló dolgozója lett.

Sasvári János

1960-ban jelentkezett vállalatunknál kéziszedő ipari tanulóként. A sikeres szakmunkásvizsga után a kéziszedőben dolgozott. 1971-ben a szedőterem művezetője, majd a FOK-vezetője lett. 1973-tól kalkulátor, majd a kereskedelmi osztály főelőadója. 1976-tól napjainkig a termelési osztály vezetője. Jó munkájáért többször részesült pénzzutalomban.

Somlai Gábor

1960-ban jelentkezett vállalatunknál kéziszedő ipari tanulóként. A szakmunkás-bizonyítvány megszerzése után a gépszedő üzemszabójába került, ahol jelenleg is dolgozik. Minőségi és mennyiségi mutatói alapján egyike a legjobb gépszedőknél. Jó munkája elismeréseként többször részesült pénzzutalomban. 1967-ben kiváló dolgozó lett.

Takács Árpádné

1977-ben áthelyezéssel került vállalatunkhoz. Bérelszámolói munkakörét a legjobb tudása szerint végzi felelőse nagy megelégedésére. Előző munkahelye a Pécs városi Tanács II. kerületi hivatala volt. Folyamatos munkaviszonyának kezdete 1958.

Rác Edéné

1960 óta dolgozója vállalatunknak. Munkáját becsületesen, nagy odaadással végzi. Jelenleg a kötészet I. üzemszabójában dolgozik. A nagy pontosságot igénylő munkájának jó elvégzéséért többször részesült különböző összegű pénzzutalomban.

Vágó Andrásné

1960-ban került beiskolázásra könyvkötő szakmunkástanulóként. 1963-ban jó eredménnyel szakmunkásvizsgát tett. Jelenleg a kötészet II. üzemszabójában dolgozik. Többször részesült anyagi elismerésben. A Március 8. aranyjelvényvel kitüntetett ifjúszocialista brigád tagja.

Újítómozgalmunk fejlesztése

Szakszervezeti bizottságunk újítási albizottsága 1980. július 31-én ülést tartott, melyen az alábbi munkatervezetet tárgyalta meg, illetve fogadta el.

1. Az albizottság fő feladatának tekinti az újítómozgalmunk fejlesztésében való aktív részvételt javaslatok készítése révén, valamint propagandamódszerek alkalmazásával.

2. Figyelemmel kíséri a bizottság az újítások szakvéleményezését, hasznosítását. Sérelmezett határozat esetén a bizottság egyeztetést kísérel meg az egyszemélyi elbírálónál. Eredménytelenség esetén a vállalat igazgatójának tesz javaslatot, értesítve a szakszervezeti bizottságot.

3. Különös tekintettel a munkavédelmi jellegű újításokra, szorgalmazza a bizottság a javaslatok gyors, szakszerű ügyintézését, elbírálását, bekapcsolódva a javaslatok elbírálásának menetébe. (A tagokra természetesen a titoktartás kötelező.)

4. Javaslatot tesz az újítómozgalmunkban élen járó dolgozók vállalati szinten történő erkölcsi és anyagi megbecsülésére.

5. Megszervezi a bizottság az újítók részére a rendszeres tanácsadást, főként jogi vonatkozású kérdésekben.

6. Részt vesz a bizottság az újítói ankét megszervezésében, ezen belül ötletnap lebonyolításában.

7. Az újítási híradóban folyamatos tájékoztatást ad újítómozgalmunk helyzetéről.

8. A bizottság kéthavonta, illetve az aktualitásoktól függően tervezte üléseit.

Jó vezetőket nehéz találni, nehéz kiképezni és nehéz megtartani. Nem csoda, hiszen nincs könnyű dolguk. A modern vezető a forgatag kellős közepén ül. Teljes idejét annak a feladatnak szenteli, hogy lépést tartson azzal, ami történik, hogy megkísérelje irányítani azt. A körülmények, amelyekre egykor úgy lehetett építeni, hogy azok 10 évig sem változtak, manapság nemegyszer a felismerésüket követő 10 hónap alatt átalakulnak. A vezetőknél két fő feladatuk van: döntéseket hoznak, embereket irányítanak és ellenőriznek.

mint amikor nem mérlegeljük a hibáit – szembeállítva azokat a sikereivel. Végül is, az attól való félelem, hogy rosszul fog cselekedni, ahhoz vezethet, hogy tartózkodni fog bármilyen cselekedettől.

Hiba, ha úgy kezeljük alárendelt vezetőinket, mintha csak helyettesek lennének és csak akaratumk végrehajtóinak tekintjük őket. Amikor nem állunk meg annak elmondásakor, hogy mi a végrehajtandó feladat, hanem részletesen előírjuk, hogy miként hajtsa végre a rábízott feladatot. Ez csökkenti a vezető azon képessé-

ségét ismét kudarcra kárkoztatjuk. Ha alárendelt vezetőink ide-oda kapkodnak, az egész vállalat velük fog buk-fencezni.

Miután láttuk, hogy mit nem szabad megtenni, a sikeres vezetősek titkai igen egyszerűvé válnak. Négy lényeges feladat tekintetében a végső felelősség mindig a főnök vállára kerül. E feladatok a következők: jól vezetett csoportok kialakítása, a csoport jó megszervezése, a célok kitűzése, a munka menetének éber ellenőrzése és a munka optimális sebességének kialakítása.

Ha a vezetés a fenti köve-

Hogyan kell a vezetőket vezetni?

A döntéshozatal képessége olyan mint az izom, Legjobb formáját akkor éri el, ha rendszeresen gyakorolják, foglalkoztatják. Az emberek irányításához és ellenőrzéséhez pedig az kell, hogy tiszteljék a vezetőket és maguk is megbecsüljék önmagukat. Az önbecsülés abból a tudásból származik, amit valaki személyes pluszként hozzáad a munkájához. Tisztelet akkor ébred másokban, ha erről a hozzáértésbeli pluszról ők is tudomást szereznek. Aki azt akarja, hogy vállalata jól menjen, annak jó vezetőkre van szüksége. A főnökök azonban gyakran öntudatlanul is olyan dolgokat tesznek, amelyek egész biztosan tönkreteszik alárendelt vezetőiket.

Hiba, ha nagyon kevés feladatért tesszük felelőssé a vezetőt, és ezzel arra kényszerítjük, hogy létét minden fordulatnál igazolgassa – vagy, ha túl sok tennivalóért tesszük felelőssé, s így állandóan mentegetőzni fog mindenért, amit nem tudott végrehajtani.

Hiba, ha felelőssé tesszük a vezetőt anélkül, hogy jogkört, hatalmat adnánk neki. Vagyis amikor olyan tevékenységgel bízunk meg, amelynek végrehajtásához fegyelmező eszközökkel nem rendelkezik. Nem kap olyan hatalmat, hogy kiváltsa azokat a munkatársait, akikkel feladatát végre akarja hajtani, és nem kap olyan lehetőséget, hogy megszabaduljon azoktól, akiknek hozzá nem értése fékezi haladását. Nem szabad irredális célokat tűzni a vezető elé és nem szabad azt feltételezni, hogy mindig mindenben ő a hibás.

Ha elfelejtjük, hogy minél többet tesz valaki a közösségért, annál gyakrabban kockáztatja azt, hogy hibát követ el, éppúgy rossz úton járunk,

gét, hogy önállóan gondolkozék és cselekedjék.

Azt sem tehetjük meg, hogy alárendelt vezetőnk feladatát helyette elvégezzük. Ez nemcsak azt az érzést kelti a vezetőben, hogy felesleges ember, hanem leszoktatja őt arról is, hogy a rábízott alkalmazottakat vezesse, irányítsa. Hiba, ha állandóan ellenőrizzük alárendelt vezetőinket, mihelyt megtanulja, hogy sohasem számítunk komolyan arra, hogy bármilyen feladatot is végrehajtsa saját tehetsége szerint, pontosan azt fogja nyújtani nekünk, amit várunk tőle: semmi újat és eredetit nem fog produkálni.

Nem szabad bizalmas beszélgetéseket folytatnunk beosztottaival róla. Ne hagyjuk, hogy a rossz híreket mindig alárendelt vezetőnk mondja el, a jó hírekről viszont mi tájékoztatunk. Hiba, ha az alárendelt vezetőkre bízunk rá a leváltást, az áthelyezést, a nyugdíjaztatást, az alacsonyabb beosztásba sorolást, a fegyelmi megrovás intézését, viszont magunknak tartjuk fenn az előléptetés, a jutalmazás, a fizetés javítás – általában az örömteli ügyek intézését.

Amikor egy vezetőt beosztottai előtt bírálunk vagy kiváltésképpen, ha nevelés tárgyává tesszük őt alárendeltjei előtt, az mindenki számára világossá teszi, hogy van humorérzékünk, és nem csinálunk ügyet abból, hogy bohócokat foglalkoztatunk. Viszont az eredménye is meglesz, hogy sajnálkozhatunk majd amiatt, ha alárendelt vezetőink alkalmatlannak bizonyulnak az eléjük állított feladatok végrehajtására, és hogy minden beosztott hozzánk fog fordulni utasításért.

Ha gyakran hajtunk végre átcsoportosításokat vezetőink körében, akkor a rend legodább apostolának tevékeny-

telményeknek megfelel, akkor az alkalmazottak munkájának elosztása optimális lesz. Amikor a főnök alárendelt vezetőivel közli a teendőket, összpontosítsa figyelmét arra, hogy mit kell tenni és nem arra, hogy hogyan hajtsák végre a feladatokat. Legyen megközelíthető. Tegye lehetővé, hogy alárendelt vezetői úgy kérjék az ő tanácsát, hogy ne kelljen érezniük: ezzel kudarcukat vallják be.

Ha alárendelt vezetői hibáznak, legyen humánus. Az első hibát ő követte el, hiszen ő szemelte ki magának alárendelt vezetőit. A vezetők tevékenységüket értékesnek kell, hogy érezzék, mert különben úgy fognak dolgozni, hogy munkájukban nem lesz köszönet.

Ha – e megfontolt vezetés következtében – alárendelt vezetőinek hozzáértése növekedni fog, és lassacskán határozottan megállnak majd a saját lábukon, akkor álljon ellent annak a kísértésnek, hogy saját hasonlatosságára igyekezzék formálni őket – gyámolkodva felettük – kivéve azt az esetet, ha öntelt viselkedésük valóban fenyegeti a vállalati érdekeket.

Végezetül: ha az alárendelt vezetők kifejezésre juttatják, hogy nem értenek egyet a főnökkel, ne viselkedjék úgy, mintha emberi méltóságában sértették volna meg. Ők valójában nem arcátlanok, mindössze úgy cselekszenek, mint akik bíznak a főnök korrektségében. A főnökkel való egyet nem értés kifejezéséhez mindig szükség van bizonyos bátorságra. De ha olyan légkör van a vállalatnál, hogy ez esztelenül szamba megy, akkor a józan alkalmazottak jobb főnököt fognak keresni és egy józanabb szemléletű vállalatnál.

Szendről György

IFJUSÁGI HÍRADÓ

A Pécsi Szikra Nyomda tömegszervezeteinek híradója
Szerkesztők: Simon Béla, Németh János, Uglai János, Somogyi István és Lovas György
Felelős szerkesztő: Simon Béla
Felelős kiadó: Szendrői György
80-4014 Pécsi Szikra Nyomda
Ára: 1 forint

Létezik-e szolidaritás vállalatunknál?

Mindenki előtt köztudott, hogy a közelmúltban a bizalmiak szolidaritási bélyeggel keresték fel vállalatunk minden dolgozóját. Sajnos nem sok eredményel. Ennek okait vizsgálva több dolgot lehetne megemlíteni. Ide tartozik az egyes vezetők nem szocialista módon való hozzáállása, de ide tartozik az általunk elmulasztott nem kellő tájékoztatás is. Ezt most szeretnénk pótolni.

A nemzetközi munkásosztály legnagyobb eredményeit mindig a szolidaritás szolgáltatta. Erejének megnyilvánulása leginkább ebben jutott kifejezésre. Az erkölcsi, politikai szolidaritáson túl elsősorban a fejlődő országokban élő és dolgozó munkástestvéreinknek van szükségük anyagi segítségre a nélkülözés enyhítésére, a dolgozók helyzetének javítására.

A szakszervezetek szolidaritási tevékenysége az alábbi fő területekre irányul:

- anyagi támogatás a természeti katasztrófa sújtotta országok szakszervezeteinek és dolgozóinak;

- szabadságukért, függetlenségükért harcoló országok szakszervezeteinek;

- támogatás az emigrációban, illegálisban harcoló haladó szakszervezeteknek;

- a gyarmati elnyomásból felszabadult országok szakszervezeteinek függetlenségük megőrzéséhez, a szervezeti élet anyagi és technikai bázisának megteremtéséhez;

- tanfolyamok, szemináriumok szervezése, egyetemi és szakmai képzés biztosítása, elsősorban a fejlődő országok szakszervezetei által küldött hallgatóinak;

- a testvérszervezetek rászoruló aktivistáinak gyógykezelése és szanatóriumi üdültetése.

A magyar szakszervezetek ezen segítő tevékenységét csak úgy tudja teljesíteni, ha vállalatunk minden dolgozója eleget tesz internacionalista kötelezettségének, és azzal segíti, hogy ezen szolidaritási bélyegeket megvegye a bizalmi elvtársaktól.

Molnár György

A szakma igazi mestere volt

Sok mindent tudott a szakmáról amit tudni lehetett. Mégsem szégyelt akár a fiatalabb kollégáktól is tanácsot kérni. Talán ez jellemezte a legjobban János bácsit.

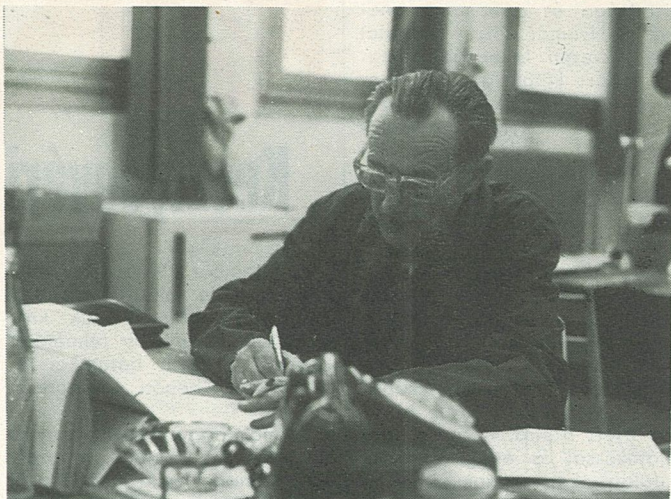
44 szakmában eltöltött év után Hidas János kollégánk nyugdíjba vonult.

44 év nagy idő, a nyomdászszakmában ennyit eltölteni tiszteletreméltó dolog. Sőt ma már megbecsülendő.

János bácsi fiatalon választotta a legszebb szakmát. Hiszen a mi szakmánk a kultúra hordozója. A nyomdász, nap mint nap új ismeretekkel gyarapodik.

Munkássága során a szakma többféle ágazatában tevékenkedett. Munkatársai hamar megszerették kulturáltságáért, valamint csendes de az igazán harcoló magatartásáért. A szakma nehéz éveiben a Kaposvári Nyomda vezetését bízta rá.

5 év után újra a Szikra Nyomda dolgozója lett. Nagy szakmai tudását és pedagógiai érzékét a nyomdaipari tanulók oktatásánál kamatoztatta.

1973-tól a Gyártáselőkészítőben dolgozott, ahol tanácsaival segítette az egyik legnehezebb munkaterület fiatalabb kollégáit.

A búcsúztatási ünnepségen Szendrői György igazgató elvtárs mondott beszédet és adta át a vállalat ajándékát.

A pártszervezet részéről Tihanyi Antal, a szakszervezet részéről Szijártó Béláné, a dolgozók nevében Nyers Márta búcsúztatta nyugdíjbavonuló kollégánkat. Reméljük nem végeges, mivel munkájára nyugdíjas éveiben is számítunk.

Apuci, hazavárunk!

Minap a kislányom megkérdezte:

- Apuci, te azon a gépen dolgozol, amit pajtásaimmal együtt néztünk meg a múltkor?

- Igen, azon dolgozom!

- De hát, az a gép nagyon veszélyes, azzal az éles ízeval... benne! - kissé izgatottan, csodálkozva mondja.

- Nem könnyű dolgozni, de nyugodj meg, vigyázok magamra.

- De nagyon kérlek, vigyázz magadra, öcsike, anyuci és én is hazavárunk - mondja és két kis puha kezével átkarolja a karomat. Indulnom kellett.

A kérdésekben benne volt a gyermeki válasz is. Aztán magam elé nézve a gondolatok sorai jöttek és visszatérően jött a kérdés magamnak: Hogyan tudnék még jobban vigyázni önmagamra? Kérdések és feleletek. De mindegyiknél ott van a család féltő, gondoskodó aggodása. Vigyázz magadra!

A technikai eszközöknek valóban kifogástalanoknak kell lenni biztonságtechnikailag. De magának a gépnek is megvan a türesei ideje. Valahol elfárad, aztán... jobb, ha nem is írom le. Pedig óhatatlanul még mindig itt cseng a fülemben, „Apuci, hazavárunk!”

Nincs hálásabb feladat, mint szülőnek lenni, nemkülönben a szakágon belül a szakmai tudás mellett a százezres vagy milliós értékű gépet kezelni ugyanígy. Hiszen ha a gép is tudna beszélni, csak annyit mondana: - Visszavárlak! De nem mindegy, hogyan.

Kipihenten, nyugodt körülmények között, a gépet karbantartva, nemhiába mondjuk és ugyanez a tábla minden nap a szemünk előtt van: „Baleset ellen védekezz!” Ebben a három szóban minden benne van, de legelső sorban a törvény, az élet törvénye.

A „Baleset ellen védekezz!” szóban benne foglalható a család törvénye. Az „Apuci, hazavárunk!” törvénye. Önmagunk és társadalmunk iránti törvény.

A család féltő gondja. A mindennapi puha, meleg kezek, melyek átkarolják munka utáni fáradt karjainkat. Az édes szó nap mint nap, mely megszólal: - „Apuci hazavárunk!” Ez a szó és tett csengjen minden nap fülünkbe. Így álljunk oda gepeink elé. Így dolgozzunk, így érdemes.

„Felfedezők”

A szóról, melyre az újító fogalmát tartalmazza, nem először írunk lapunkban. Két újítót szeretnék bemutatni, akik a szakmai beosztás mellett energiájukat a jobb előfeltételek, a biztonságosabb munkakörülmények végzéséhez és nem utolsósorban a gépek kihasználásának, azok termelésének növelésére, valamint az eredményesebb munka elvégzéséhez adnak mindannyiunknak nélkülözhetetlen segítséget.

Denke Lajos műszaki osztályvezető és Rattling József tdk-vezetőről van szó. Mindketten a nyomdagépek, eredményesebb működésének biztosítását, újítások alkalmazásával is, kívánják biztosítani. Közösen is dolgoznak, valamint a kollektívakkal, akik örömmel vállalják az újítások megvalósítását. Denke elvtárs Várszegi Ferenc kollégával együtt újított egy nagyon fontos, nélkülözhetetlen kisgépet a szedőteremnek. Rattling elvtárs a rotációs gépen egy fogasszíj meghajtásának kivitelezésében és gyakorlati megvalósításában tette meg újítási javaslatát. Ezenkívül még a gépszedőteremben a szedőgép csillag kikísérletezésében és megvalósításában ért el jelentős eredményeket.

Denke elvtárs a másik oldalon a kötészetnél használatban lévő fóliázó gép szerkesztésében és ugyancsak gyakorlati megvalósításában vállalt országnépszerűt.

MD

Molnár Dezső

Győzelem Kaposváron

Vállalatunk szakszervezeti bizottsága és a Somogy megyei Nyomdaipari Vállalat szakszervezeti bizottsága megállapodást kötött a két nyomda közötti rendszeres sporttalálkozókról, melynek keretében évente két alkalommal – őszi és tavaszi hónapokban – a két nyomda csapatai hol Pécsen, hol Kaposváron találkoznak egymással.

Első ízben ez év október 4-én Kaposváron léptek pályára vállalatunk kispályás labdarúgói. A Weich, Szemerédi, Braun, Krivanek, Sümegi, Ropoli, Szilasi összetételű csapatunk 3:1-es féldíj után biztosan nyert 5:3-ra, a nyolc csejéjátékkal és átlag 10 évvel fiatalabb kaposváriakkal szemben. A visszavágóra előreláthatólag 1981 áprilisában kerül sor Pécsen.

Kesztyűgyári siker a November 7. Kupán

Szeptember 25-én újból „benépesültek a lelátók” a vállalat sportparadicsomának kikiáltott – helyenként félméteres gazzal és egyéb botanikai ritkaságokkal benőtt – sportpályáján.

A már hagyományos kupára az idén hét csapat nevezett. A nyomda és a Kesztyűgyár kettő-kettő, a Posta, Kenyérgyár és a „Britisch Petroleum” kütkezelői egy-egy csapattal.

A nyomdászok szempontjából rosszul sikerült a rajt. Az első fordulóban mindkét csapatunk súlyos vereséget szenvedett. Az első csapatot a Kesztyűgyár I. verte 6:1-re, a Szikra II. hálójába pedig ötször „lábasították” a postások a labdát, míg nekünk egy árva válaszgólrá sem telett.

A második fordulóra magára találtak csapataink. A Szikra I., a BP-kutat fogadta, s hogy a sarki benzinkútnál ne legyen fennakadás, a BP-sek csak 4 fővel jelentek meg, amit aztán gyorsan meg is bántak. Az első féldíjben kilencszer kellett a labdát a hálóból kikutorni, amit a játéktevezető is soknak talált, és a második féldíjtől el is tekintett. A Szikra II. a pékekkel szemben lépett pályára. Itt is hamar kiderült, hogy nem eszik olyan forrón a „túrós bugyort”. Müller Nándi szemfüles helyezkedése folytán háromszor botlott bele a kapu mellé tartó labdába, amelyek aztán valahogy mindig a hálóban kötöttek ki.

A harmadik és negyedik fordulóban váltakozó sikerrel szerepeltek csapataink, melyek közül a Szikra I. nyújtotta azt a teljesítményt, amit elvárt a csapat törzsközönsége. A postásoknak rúgott hét gólból három-háromnak Braun, ill. Bocz volt a „feladója”. A hetediket Szilasi mester csúsztatta a bal kapufa és egy nyíladózó Scindapsus Aurelius

(foltos terjengő) között a hálóból. A forduló második mérkőzésén a Szikra II. csak minimális különbséggel maradt alul a kesztyűgyári veteránokkal szemben.

A negyedik forduló első mérkőzésén a kenyérgyáriak voltak a pályaválasztók, a pálya lankásabb déli részét választották az első féldíjben, ahová a kedvező északi széllel a hazai környezetet biztosító kellemes cipőillat áradt. Igaz, nem sokáig érezték, mert a mieink hamar borsot törtek az orruk alá, és 4:2-re verték az egyébként jól játszó pékeket. A Szikra II. ezen a délutánon ellenfél nélkül maradt mivel a BP-kút kezelői a meg-növekedett követelményeknek létszám gondok miatt nem tudtak eleget tenni. Hiába várták a megszokott mikrobuszt, mely a szomszéd utcából a csapatot volt hivatott szállítani, csak egy gyalogos küldönc érkezett, s közölte, csapatuk energiatakarékossági és létszám gondok miatt visszalép a további küzdelmekről.

A NOVEMBER 7. KUPA VÉGEREDMÉNYE

Kesztyűgyár I.	5	5	—	23	6	10
Kesztyűgyár II.	5	3	—	21	8	6
Szikra I.	5	3	—	2	15	13
Posta	5	2	—	3	14	19
Szikra II.	5	2	—	3	6	11
Kenyérgyár	5	—	5	6	18	—
BP-kút	törölve					

Németh János

Gutenberg Kupa, 1980

A kupán II. helyezést elért női kézilabdacsapat. Álló sor: Tóthné, Nyers, Pekárné („a torna legtechnikásabb mezőnyjátékosa” cím tulajdonosa), Ropoli Z. edző, Szamek, Frank, Sáfrány. Guggolnak: Németh, Nagy, Gadó („a torna legjobb kapusa” cím birtokosa) Ropoli I., Burschl.

A „sportszerűségi kupát” másodszer elnyerő kispályás labdarúgócsapat: Állnak: Bocz, Ropoli, Krivanek, Braun, Czipra, Lajos Ferenc intéző. Guggolnak: Weich, Szuper, Szemerédi, Pekár, Sümegi.

János-napi sportsikereink

A János-napi sportünnepek különösen a legutóbbi 5–6 évben mindannyiszor pompásan sikerültek. A nyomda- és papíripar jelentősebb munkahelyein dolgozók sportküldött-ségei, de igen sok kisebb üzem fiataljai is megjelentek, hogy bemutassák tudásukat, s felhasználják az ünnepi alkalmat arra, hogy egy gondtalan, szép napot tölthessenek el munkatársaik, ismerőseik, barátaik társaságában.

Az idei találkozózn vállalatunk két sportágban — labdarúgás és kézilabda — képviseltette magát, s nem is eredménytelenül. A labdarúgócsapatunk vereség nélkül a csoportjában a 3. helyezést lett. Sajnos csak a csoportelsőik jutottak tovább, így ők nem kerültek a legjobb négy közé.

Eredmények: „A”-csoport:

Pátria Nyomda — Pécsi Szikra Ny. 1:1
Pest m. Nyomda — Pécsi Szikra Ny. 1:1
Pécsi Szikra Ny. — P. V. Diósgyőr 2:0
Pécsi Szikra Nyomda — MTI 0:0.

1. Pátria Nyomda 6 pont
2. Pest m. Nyomda 5 pont
3. Pécsi Szikra Nyomda 5 pont

A kézilabdázók valamivel jobban szerepeltek. Csoportjukból második-ként jutottak az elődöntőbe, ahol végül is vereséget szenvedtek a jóval nagyobb játékerőt képviselő szege-diekkal szemben, és így a 4. helyen végeztek.

Eredmények. „A”-csoport:

Kner Nyomda — Pécsi Szikra Ny. 11:3
Pécsi Szikra Ny. — P. V. Szolnok 5:3
Pécsi Szikra Ny. — Kossuth Ny. 13:2
P. V. Nyiregyh. — P. Szikra Ny. 6:3

1. Kner Nyomda 8 pont
2. Pécsi Szikra Nyomda 4 pont
3. P. V. Szolnok 4 pont

A döntőben:

Szegedi Ny. — Pécsi Szikra Ny. 14:9
Zrinyi Nyomda — Kner Nyomda 7:5.

Végeredmény:

1. Zrinyi Nyomda
2. Kner Nyomda
3. Szegedi Nyomda
4. Pécsi Szikra Nyomda

Németh János